

flere —, end Forholdet vilde blive, dersom man gik til den Yderlighed, der foreslaas af Kvindereorganisationerne, der kræver, at man i dette Forhold skal se fuldstændig bort fra Ægteskabets Indgaaelse.

Gerhard Nielsen: I min Omtale af Lovforslagets § 3 hævdede jeg, at det var mere humant at blive ved Bestemmelsen om, at de fremmede Kvinder faar Indfødsret fuldt ud, naar de gifter sig med en dansk Mand. Jeg fremhævede, at der er Forskel paa Forholdene i Norge og i Sverige, idet man i Norge giver visse Rettigheder, men lader gaa nogle Aar, inden de paagældende faar deres fulde Ret. Det ærede Medlem Hr. Heilesen syntes ikke om, at jeg brugte dette Udtryk; men jeg maa vedblivende hævde, at det er mere humant at give den fulde Statsborgerret end kun at give delvis Rettigheder og saa vente nogle Aar med de øvrige Rettigheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Jeg vil i Anledning af en enkelt Udtalelse af den højtærede Minister gøre et Par Bemærkninger vedrørende et Emne, som navnlig for Kvindernes Retsstilling er af ganske overordentlig stor Betydning. Det angaar det Forhold, jeg nævnte, at hvis en dansk Kvinde gifter sig med en norsk Statsborger og opgiver sin Bopæl i Danmark, tager Arbejde i Tyskland, Frankrig eller et andet Land og bosætter sig dér, vil hun, saaledes som Lovforslaget her er forelagt, miste sin danske Statsborgerret. Deroverfor siger den højtærede Minister, at hun bliver norsk Statsborger. Det har jeg ikke bestridt; men det forekommer mig, at det vilde være rimeligt, om man gik den Vej, som man er gaaet i Sverige, og sagde, at hun kun mister sin danske Statsborgerret ved Giftermaal med norsk Statsborger, hvis hun tager Bopæl i Norge. Der kan forekomme Tilfælde, hvor det kan være af Interesse for hende at have dansk Statsborgerret, og hvor det vilde være unaturligt, at hun kun kan faa den ved Naturalisation. Derfor forekommer det mig, at man burde begrænse hendes Tab af dansk Statsborgerret til det Tilfælde, at hun tager Bopæl i Norge, da man i Lovforslaget lægger Vægt paa, om hun bevarer sin Bopæl her i Landet eller opgiver den.

Endelig vil jeg til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen sige, at de humane

Hensyn kommer dog ganske særligt frem, hvor der er Tale om Forsørgelsesret og lignende, og disse Rettigheder giver man de paagældende, har givet dem dem allerede længe uden Hensyn til, om de erhverver dansk Statsborgerret eller ikke.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Den højtærede Indenrigsminister henviste til, at Lovforslagets § 6 bestemmer, at dansk Mand og dansk ugift Kvinde, som er født i Udlandet, kan bevare deres Statsborgerret, hvis der fremkaldes en kgl. Resolution. Men dertil vil jeg bemærke, at denne Resolution maa, saa vidt jeg forstaa Lovforslaget, fremkaldes inden 22 Aars Alderen, ellers er Indfødsretten uigenkaldelig tabt. Der bliver altsaa alligevel en Mangel til Stede. Derefter henviste den højtærede Indenrigsminister til, at den 10 Aars Frist, vi har i den nugældende Lov, afbrydes ved en Erklæring overfor Konsulatet. Det var ogsaa Tilfældet i den svenske Lov, som gjaldt tidligere. Men Ulykken er jo den, at den Mængde af Arbejdere, der gaar til Udlandet, slet ikke kender disse Lovbestemmelser; 10 Aars Fristen udløber, uden at nogen oplyser dem om, at de kan afgive en saadan Erklæring, og saa staa de overfor Tabet. Ud fra det Synspunkt betragter jeg det som et overordentlig stort Fremskridt, at vi atter har ladet 10 Aars Fristen falde og er kommet bort fra den. Med Hensyn til Lovforslagets § 8 sagde den højtærede Indenrigsminister, at han havde svært ved at forstaa, hvad jeg havde sagt med Hensyn til den tilbagevirkende Kraft, som Lovforslaget indeholder overfor Kvinder, der har fortabt deres Indfødsret ved Giftermaal med Udlændinge. Ja, Forholdet er jo det, at ved at gifte sig med en Udlænding har en dansk Kvinde ikke alene mistet sin danske Statsborgerret, men ogsaa erhvervet sin Ægtemands Statsborgerret, og idet Loven faar tilbagevirkende Kraft, erhverver hun paa ny, set fra en Udlændings Standpunkt, en fremmed Statsborgerret. Altsaa, den danske Statsborgerret faar hun igen, og dermed mister hun automatisk den Statsborgerret, hun har erhvervet sig ved sit Giftermaal, i Forhold til forskellige Lande; saa der kan dér opstaa Vanskeligheder. Der kan være Forhold, hvor det vil være af betydelig Værdi for hende, at hun har samme Statsborgerret som Ægtefællen, vel at mærke, hvis han rejser tilbage til sit Fædreland.

Endelig har jeg en Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om Enker og fraskilte Koner. Dér bliver Forholdet faktisk